

сто и по ясно слово, ако и да не бъде равно на Златоустово: а слова та на легкомысленныте сочинители, да не чита.

Проповѣдникъ ако да види въ народъ полза отъ слово то (побчєніе то) си, съ тога да се не хвали: а ако не види, да се не сърди, и да не рѣга челоуѣцы заради това, понеже дѣло то на проповѣдници те да казѣватъ. а да се обрѣщатъ сердца челоуѣческѣи (къ Бога), тога е дѣло Божіе. „Азъ насадихъ, „Аполлосъ напои, Богъ же возрасти. Тѣмъже „ни насаждаай естъ что, ни напаяай, сѣю възращаай Богъ (а).

Пакъ из втора та часть на ѡб листъ на обрат.

Епископи требѣва много прилѣжно да пазятъ това и да заповѣдѣватъ, сирѣчь, приходски те свѣщенники на всекоа година (ката година) да имъ приносятъ заради нѣхны те прихожаны, кой се е причестилъ изъ нѣхъ единъ пѣтъ въ година, и кой еднажды въ двѣ години, и кой се не причащава никогда.

На ѡд ѣ листъ.

Въ всичка та Россіа (б) ни одного отъ

(а) ѡ Керинд. гл. г, ст: 5 и 3.

(б) тѣмъ правила издаде благоуверѣнный царь петръ